עין משפט
נר מצוה

[ב"ה דוקא מחוץ לעיר אסור כו' אבל לצורכי העיר מותרין ובגבאי וכו'

סז א מיי' פ"ח מהל' מתנות עניים הל' ו טוש"ע יו"ד סי' רנט סעי' ג [וברב אלפס ב"ב פ"א דף קמח]:

סח ב מיי' שם הל"ז:

סט ג מיי' פ"א מהל' ערכין הל"ט:

ע ד מיי' שם הל"ד:

עא ה מיי' פ"ה מהל' מלוה ולוה הל"ד טוש"ע חו"מ סי' קיא סעי' ח:

[ועיין תוס' ב"ק לו: ד"ה יז]

הגהות הב"ח

(א) גמ' דמשהי ומייתי להו: (ב) רש"י ד"ה מלוה וכו' למיתה הס"ד ואח"כ מ"ה מלוה הכתובה בתורה תשלומי נזק: (ג) ד"ה פטורין וכו' וכל הנך איכא ליהרג:

גליון הש"ס

גמ' אינדב שרגא. עי' ב"ב דף ח ע"א תוס' ד"ה יתיב:

שיטה מקובצת

א] דכמה דמשהי ומייתי: ב] מותר ... ג] ואיקפד רבה איכא דאמרי שנייה רבה ואיקפד רחבה: ד] קצובין אבל לא נידר מפני שאין דמיו קצובין: ה] חייב בתשלומין: ו] תיבת לא נמחק: ז] ואמר ס"א אחד ערכו עלי: ח] ליה סבי ליה לכדתניא: ט] תיבת כל נמחק: י] דלא ס"א נודר ומעריך ומקדיש לא נידר קתני אלא לא נערך קתני: יא] כי פליגי באם הזיק. גליון וא"ת אמאי לא קאמר דפליגי בנודר ומעריך בפלוגתא דמלוה ע"פ וי"ל משום דר' יוסי הזכיר בדבריו חייב בתשלומין ואפי' ר' יוסי לא קאמר אלא בנודר ומעריך ואם נדרו וערכו אם יכול ישלם בחייו. לשון הרא"ש ז"ל: יב] רבה אמר אות א' נמחק: יג] במלוה הכתובה בתורה קמיפלגי ת"ק סבר מלוה הכתובה בתורה לאו כו' ור"י סבר מלוה הכתובה בתורה ככתובה כו': יד] דכמה דמשהה: טו] הנך יוצא ליהרג תיבת איכא נמחק: טז] דוקא מחוץ לעיר אסור לשנותה אבל לצורכי העיר מותרין: יז] ובגבאי מיירי: יח] נמי אסור לשנותה לדבר הרשות: יט] בתשלומין דמשמע אהזיק לחודיה והשאר נמחק: כ] מיד. נ"א ויגבה מן היורשין ונודר ומעריך איצטריך (כו') דס"ד [כו']:

נוסח
גוי שנדב
טייעא שנדב

נוסח
הסבר מח' התנאים בדין יוצא ליהרג אם נערך

נוסח
היוצא ליהרג מה דינו אם הזיק לאחר

מבנה
①-②
ב' לשונות במח' ר' יוסף ורבה ◇

דעות המסבירות:
- מח' ת"ק ור' יוסי
- מח' ת"ק ורשב"א

נושא המח'

איני והא רבי ינאי יזיף ופרע שאני רבי ינאי דניחא להו לעניים דכמה (א) דמשהי (א) מעשי ומייתי להו: ת"ר ישראל שהתנדב מנורה או נר לבית הכנסת אסור לשנותה סבר רבי חייא בר אבא למימר לא שנא לדבר הרשות ולא שנא לדבר מצוה, אמר ליה רב אמי הכי אמר רבי יוחנן לא שנו אלא לדבר הרשות אבל לדבר מצוה ג] מותר לשנותה, מדאמר ר' אסי אמר ר' יוחנן עובד כוכבים שהתנדב מנורה או נר לבית הכנסת: עד שלא נשתקע שם בעליה אסור לשנותה משנשתקע שם בעליה מותר לשנותה, למאי, אילימא לדבר הרשות מאי איריא עובד כוכבים אפילו ישראל נמי אלא לדבר מצוה, וטעמא *דעובד כוכבים הוא דפעי אבל ישראל דלא פעי שפיר דמי, שעורק טייעא *אינדב שרגא לבי כנישתא דרב יהודה, שנייה רחבא ואיקפד ג] רבא איכא דאמרי שנייה רבא ואיקפד רחבא ואב"ב שנייה חוני דפומבדיתא ואיקפד רחבא ואיקפד רבה, מאן דשנייה סבר דלא שכיח ומאן דאיקפד סבר זמנין דמקרי ואתי:

מתני' *הגוסס והיוצא ליהרג לא נידר ולא נערך, *ר' חנינא בן עקביא אומר נערך *מפני שדמיו קצובין ד] רבי יוסי אומר נודר ומעריך ומקדיש ואם הזיק חייב ה] בתשלומין:

גמ' בשלמא גוסס לא נידר דלאו בר דמים הוא ולא נערך דלאו בר העמדה והערכה הוא, אלא יוצא ליהרג בשלמא לא נידר דלאו בר דמים הוא אלא לא נערך אמאי ו] (לא) *דתניא מנין היוצא ליהרג *ואמר ז] ערכי עלי שלא אמר כלום ת"ל כל חרם לא יפדה יכול אפילו קודם שנגמר דינו תלמוד לומר מן האדם ולא כל האדם ולרבי חנינא בן עקביא דאמר נערך מפני שדמיו קצובין האי כל חרם מאי עביד ליה ח] לכדתניא רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומר לפי שמצינו למומתים בידי שמים שנותנין ממון ומתכפר להם שנאמר אם כופר יושת עליו יכול אף בידי אדם כן תלמוד לומר ט] כל חרם לא יפדה, אין לי אלא מיתות חמורות שלא ניתנה שגגתן לכפרה, מיתות קלות שניתנה שגגתן לכפרה מנין תלמוד לומר כל חרם: רבי יוסי אומר נודר ומעריך כו': ותנא קמא מי קאמר דלא י] אלא בנודר ומעריך ומקדיש כ"ע לא פליגי יא] כי פליגי באם הזיק תנא קמא סבר אם הזיק אינו חייב בתשלומין ורבי יוסי סבר אם הזיק חייב בתשלומין, במאי קמיפלגי אמר ~~רב יוסף~~ במלוה על פה גובה מן היורשין קמיפלגי תנא קמא סבר מלוה על פה אינו גובה מן היורשין ורבי יוסי סבר מלוה על פה גובה מן היורשין יב] רבא אמר דכ"ע מלוה על פה אינו גובה מן היורשין והכא ג] במלוה יג] הכתובה בתורה קמיפלגי תנא קמא סבר מלוה כתובה בתורה לאו ככתובה בשטר דמיא ורבי יוסי סבר ככתובה בשטר דמיא ואיכא דמתני לה אהא ג] היוצא ליהרג הוא שחבל באחרים חייב, אחרים שחבלו בו פטורין רבי שמעון בן אלעזר אומר אף הוא אם חבל באחרים *פטור שלא ניתן לחזרה עמידת בית דין

מכלל

א) [לקמן כ. ב"ק קה:] ב"ב מג. קמ. קעה: בכורות מח: קדושין יג: ב) [לקמן כ. קדושין כט: בכורות מח. מט:] ג) [תוספתא דב"ק פ"ט]

העיר *דוקא טז] ומחוץ לעיר אסור לשנותה (אבל לצורכי העיר מותרין) יז] בגבאי מיירי ובהאי טעמא יש ליישב דאמרי' בריש שור שנגח (ב"ק דף לו:) (תנן בישא) [ההוא גברא] דתקע (להוא גברא) [לחבריה דא"ע] הב ליה פלגא דזוזא אמר אזיל ופלגא דזוזא הוא לא בעינא ניתביה לעניים הדר אמר אזיל ואברי ביה נפשאי אמר [ליה] רב יוסף כבר זכו בה עניים ויש לתמוה היאך היה יכול לחזור בו אפי' לא זכו בה עניים והאמרן בפ"ק דר"ה (דף ו.) בפיך זו צדקה אלא י"ל שהיה רוצה ללוותה ולשנותה ולפורעה לאחר זמן וקא"ל רב יוסף שבאתה לידו והוא גבאי ואסור לשנותה א"נ י"ל שהיה סבור דאפי' צדקה ליתא הואיל ולא תפסו בה וקמ"ל רב יוסף חשו בה עניים כמו מעמד שלשתם*:

*עד שלא באתה ליד גבאי מותר לשנותה. רבינו ברוך פירש מותר לשנותה ממש למצוה אחרת ואם נדר אדם סלע לצדקה לעניים יכול לעשות ממנו מצוה אחרת כל כמה דלא אתאי ליד גבאי אבל לשנה לשנותה לא משמע כן כך מצאתי כתוב בתוספות הר"ר משה מאוירא מכתיבת אחיו ופירש לא משמע לשנותה למצוה אחרת דלעיל קאמר מותר לשנותה בין הוא בין אחר היינו ללוותה והו מדאמר והא רבי ינאי יזיף משמע דללוותה קאמר הילכך נראה לומר דללוותה קאמר אבל לשנותה ודאי אסור כי נמי לא באתה ליד גבאי אבל ללוותה קאמר ומשבאתה ליד גבאי אסור ללוותה והא דקאמר פ"ק דב"ב (דף ח:) רשאין בני העיר לעשות קופה תמחוי היינו ברשות בני העיר אבל גבאי עצמו אסור ואומר ר"י דהתם רשאין לשנותה שלא לדבר מצוה רק שיהא לרכי צבור ויש ליזהר מללוות מעות צדקה העיר משבאתה ליד גבאי ואפי' ברשות הקהל נמי כיון שאין זה צורכי צבור. כך מצאתי כתוב:

אילימא לדבר הרשות מאי איריא עובד כוכבים אפילו ישראל נמי. הכי נמי הוי למימר מאי איריא לא נשתקע שם בעליה אפי' נשתקע נמי יח]:

מנין ליוצא ליהרג ואמר ערכי עלי שלא אמר כלום. ומשום דליתא בדמים ליכא למעוטי דהא איתרבו לעיל (דף ב.) מטול ומוכה שחין:

כי פליגי באם הזיק. ובאם הקדיש לא פליגי שמיד שהקדיש חל הקדש ולא דמיא למלוה אבל יש להקשות אמאי לא פליגי באם נדר והעריך וי"ל דנקט הזיק משום דקתני חייב בתשלומין יט] (משום) [אהזיק] משמע דאהזיק לחודיה פליגי ובנודר ומעריך שמא יחול מיד כ] *אבל גובה מן היורשין ונודר ומעריך איצטריך דס"ד הואיל ואינו נידר ונערך נודר ומעריך נמי אינו קמ"ל דנודר ומעריך ומקדיש כשאר בני אדם:

מיתיבי

רבי ינאי. גבאי הוה ויזיף מעות הצדקה לצרכו ופרע: **דכמה יד] דמשהי.** רבי ינאי דלית ליה זוזי למפרע ניחא להו לעניים: **דמעשה.** רבי ינאי לגיבורא ואמר דלית ליה מעות לחלק לעניים וכופה אותם לצדקה ואיכא רווחא לעניים: **מנורה.** כמשמעה: **נר.** קרויסו"ל של כסף או של זהב: **מדאמר ר' אסי כו'.** כלומר מדנקט ר' אסי עובד כוכבים דפעי וצועק למה שניתם ממה שנתתי מכלל דישראל דלא פעי שרי לשנויי לדבר מצוה, דאי בישראל אסור ל"ל למנקט עובד כוכבים: **שלא נשתקע שם בעליה ממנה.** שעדיין אומרים זו היא מנורה נדבתו של פלוני עובד כוכבים: **אסור לשנותה.** דפעי: **ולמאי.** קאמר ר' אסי דאסור לשנותה אילימא כו': **שעורק.** עובד כוכבים היה: **לא שכיח.** שעורק במתא דליפעי שסוחר היה ומחזר בעיירות:

תורה אור

מתני' **שגוסס ושיוצא ליהרג כו'.** מפרש בגמרא טעמא: **ר"ח בן עקביא.** איוצא ליהרג פליג אבל בגוסס מודה דכתיב (ויקרא כז) והעמיד והעריך אותו וגוסס לאו בר העמדה והערכה הוא: **שדמיו קצובין.** בפרשה ערכין אבל *אנודר מודה דהא כנמכר בשוק בעי למשיימיה וזה אינו נמכר בשוק כלומר שאין אדם קונהו ויפסיד מעותיו: **נודר ומעריך כו'.** ובגמרא מפרש מאי קא אתי ר' יוסי למימר הא ת"ק לא אמר אינו נודר שאם אמר "דמי פלוני עלי" יפטר דהא לא נידר קאמר: **גמ' אלא לא נערך אמאי לא.** הרי דמיו קצובין: **כל חרם לא יפדה.** מי שהוא ראוי ליחרם וליהרג אינו בכלל פדיון: **למומתין בידי שמים.** כגון האי דכתיב "השור יסקל וגם בעליו יומת" והך 'מיתה' ליכא למימר בידי אדם דהא אמרי' בפ"ק דסנהדרין (דף טו:) "מות יומת המכה רוצח הוא" על רציחתו אתה הורגו ואי אתה הורגו על רציחת שורו: **שלא ניתנה שגגתן לכפרה.** כגון מגדף ומקלל אביו דאם עשה בשוגג אינו בקרבן ולא בגלות: **מיתות קלות.** כלומר דקלות להך מילתא שניתנה שגגתן לכפרה כגון רוצח דשגגתו גולה ועובד ע"ז ומחלל שבת ובא על הערוה דשגגתו חטאת: **כולי עלמא לא פליגי.** דודאי נדרו נדר והקדישו הקדש ומעריך את אחרים דהא בר דעה הוא: **מלוה על פה.** כגון זה שהזיק ולא עמד בדין על כך קודם למיתה (ב): תשלומי נזק כתובין בתורה ומדאורייתא משעבד ליה בעל כרחיה: **ואיכא דמתני לה.** להא דרב יוסף ורבה: **חייב.** דבר דעה הוא: **פטורין.** דלאו לו דמים ועומד הוא ליחבל וכל הנך סו] (ג) איכא ליהרג = בדיני ישראל קאמר:

לחזרת

מסורת הש"ס

[חולין קלג:]

[נ"א אנודר]

[תוספתא פ"א]

[כתובות לז:]

[במשנה שבמשניות איתא מפני שדמיו קצובין אבל אינו נידר מפני שאין דמיו קצובין]

[illegible] 4 שורות מלמלה

כתובות לז:

[נ"א ואמר אחד ערכו עלי כ"א בכתובות]

** ויקרא כז: כט
כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת —
רש"י ערכין
כל חרם אשר יחרם וכו': היוצא ליהרג ואומר אחד ערכו עלי. לא אמר כלום מות יומת: הרי הולך למות לפיכך לא יפדה, אין לו דמים ולא ערך

רבינו גרשום

עלי ובין אמר זו מותר לשנותה: צדקה הוי כנדר לעבור עליה בבל תאחר: והא ר' ינאי. דהוה גבאי יוזף לעצמו ופרע אע"ג דבאתה לידו: דכמה דמישתהי. שאינו יכול לפורעה ואין בכים צדקה כעשה לרבים דלית בו צדקה ומיתי להו לעניים יותר ממה שהוא חייב לכים והוי הנאה לעניים ולבסו' דאית גביה הוה פורעה אבל איניש אחרינא אסור לשנותה מאחר שבאתה ליד גבאי: מנורה. פשוט: לא שנא לדבר מצוה. אפי' לפדיון שבויים: עד שלא נשתקע שם בעליה אסור לשנותה (וטעמא דעובד כוכבים כי לא נשתקע בעליה) שאדם זוכר מי הקדישה ואומרין זו מנורה של פלוני: אפי' ישראל נמי. כל זמן שלא נשתקע שם בעליה אסור לשנותה: וטעמא דעובד כוכבים. כי לא נשתקע שמו ממנה דאסור לשנותה אפי' לדבר מצוה דעובד כוכבים מיפעא פעי כשאינו רואה אותה צועק ואומר היכן היא מנורה שהקדשתי: [שעיורק טייעא גוי סוחר]. שנייה רחבה. לדבר מצוה קודם דנשתקע ממנה שמו: דהא לא שכיח שהולך תדיר לסחורתו ולא חזי לה ולא פעי ודמי כמי שנשתקע שמו ממנה: זמנין דמיקרי ואתי. ולא חזי ליה ופעי: [דלאו בר העמדה והערכה. שאינו יכול לעמוד שהוא כמת וכתיב והעמיד והעריך]: כל חרם לא יפדה. כלומר כל העומד ליהרג לא יפדה ערכו שאינו נערך: ולר' חנינא דאמר נערך. אפי' לאחר נגמר דין: לפי שדמיו קצובין. בתורה לפי שנים שיש לו: שנותנין ממון ומתכפר להן. שנאמר השור יסקל וגם בעליו יומת מיתה בידי שמים וסמיך ליה אם כופר יושת עליו אלמא אית להו פדיון למומתים בידי שמים: [ת"ל כל חרם לא יפדה. מי שעומד להרם ליהרג אין לו פדיון. מיתות חמורות שלא ניתנה שגגתן לכפרה כמו מגדף ומכה אביו ואמו: מיתות קלות שניתנה שגגתן לכפרה. כל שאר חייבי מיתות ב"ד] ת"ל כל חרם. מרבה הני ותני: [ות"ק מי קאמר דלא. מי קאמר דאינו נודר מעריך ומקדיש: אלא בהני לא פליגי אלא באם הזיק פליגי]: מלוה על פה. ונזקין הן כמלוה (הכתובה) על פה דלא הוי כתוב גמור הכתוב בשטר: [מלוה הכתובה בתורה דנזק הכתוב בתורה: ככתובה בשטר דמיא. וגובה מן היורשין] :ואיכא דמתני להא דר' יוסף דאמר במלוה ע"פ גובה כו' אהא היוצא ליהרג: שלא ניתן לחזרת עמידת ב"ד. שהואיל ונגמר דינו ליהרג אין חוזרין ומביאין אותו לפני ב"ד בשביל שחבל לפי

שאין

סבר

*משעבד ליה

* לשים לב:
לצ"ל ת"ק פוטר מתשלומים
ור' יוסי מחייב
ובכאן
הת"ק מחייב
ורשב"א פוטר